

[Socialministeren.]

love, så de unge ikke skal betale så meget, for det er jeg ikke i stand til at sige ja til. Men jeg er i stand til at sige, at hvis dette lovforslag gennemføres, så får de unge lidt tilbage af det, de betaler i skat, og udfra den betragtning synes jeg også det ærede medlem kunne gå med til lovforslaget.

Anden næstformand (Victor Larsen): Det ærede medlem hr. Funck Jensen har ordet for en kort bemærkning.

Funck Jensen: Jeg tvivler ikke et øjeblik på den højtærede socialministers redelighed og heller ikke på, at de ærede medlemmer i denne sal i almindelighed handler udfra redelige motiver og udfra, hvad de anser for rigtigt. Men det forandrer ikke, at jeg ser således på det, at hele det system, hvorved vi har gjort staten til en meget stor generalnævner i samfundslivet, er af en sådan art, at det fremkalder en politik, der ikke er gavnlig for befolkningen, og som heller ikke er gavnlig for os selv herinde.

Og endelig. Det kan være meget rigtigt, at loven er en håndsækning til de unge, men det er jo en håndsækning, man giver dem, efter at man først på mangfoldige områder, som jeg påviste det i min tale, har skubbet dem ud. Så kommer man og rækker hånden ud, og det synes jeg i virkeligheden ikke er ærligt, det er hyklerisk. Men jeg siger ikke, at ministeren er hyklerisk, eller at de enkelte medlemmer er hykleriske, men vi er kommet ind på en hyklerisk politik, der har fanget os, og som fører os i helt andre retninger end dem, demokratiet egentlig ønsker at gå.

Socialministeren (Strøm): Det ærede medlem hr. Funck Jensen siger, at de unge betaler store beløb i skat, men det kan jeg ikke gøre nogen ændring i, ungdommen må betale skat ligesom alle andre — cigaretskat, som det ærede medlem nævnte, og andre skatter. Men jeg kommer med dette lovforslag, og hvis det bliver gennemført, vil det medvirke til at give de unge, som betaler skat til mange formål, en håndsækning. Det er det hele, der er tale om. Det er ikke for at ødelægge demokratiet, det er ikke for at ødelægge noget for nogen, men for at give de unge en håndsækning, og det synes jeg godt, det ærede medlem hr. Funck Jensen kunne være med til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Poul Hansen (Grenaa): Jeg skal tillade mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov nr. 159 af 18. maj 1937 om sparekasser, jfr. lovbekendtgørelse nr. 255 af 25. juli 1938.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3287; fremsættelsen findes i tidenden sp. 57).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Poul Hansen (Grenaa): Lovforslaget om denne ændring til sparekasseloven er fremsat af hensyn til det lige behandlede lovforslag om bosætningslån, og jeg skal ganske kort anbefale det.

Himmelstrup: Den ærede socialdemokratiske ordfører (Poul Hansen [Grenaa]) gjorde den bemærkning, at det foreliggende lovforslag står i meget nær forbindelse med lovforslaget om bosætningslån, og det er så rigtigt, så rigtigt, for hvis den højtærede socialminister får sit lovforslag igennem, må der en ændring af sparekasseloven til af den simple grund, at statsgarantien kun dækker fire femtedele af den risiko, sparekasserne kommer ud for, og sparekasserne derfor kan komme ud for at skulle give lån uden sikkerhed, hvilket er forbudt i sparekasselovens § 9. Jeg tror, den højtærede handelsminister i sin fremsættelsestale har sagt, at det ikke er uden betænkelighed at komme ind på det princip, at sparekasserne giver lån uden sikkerhed, og jeg synes i og for sig, den højtærede minister har ret heri. Det må man tænke på.

Nu er det jo ikke helt sikkert, at lovforslaget om bosætningslån bliver gennemført nøjagtig i den skikkelse, som den højtærede socialminister har tænkt sig, efter den forhandling lovforslaget nu lige har været genstand for. Det er også muligt, der kan indføres ændringer i det, hvorefter staten kan komme til at dække hele risikoen, altså ikke alene fire femtedele, og så falder i virkeligheden den højtærede